

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindsenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Ein glotti

Í HESUM tíðum, har ein partur av fiskiflota okkara av mongum verður samanborin við eina søkkandi skútu, ber kortini til at hóma glottar. Ein tilíkur glotti eru tey framstígg, sum verða gjørd umborð á nøkrum av fiskiflota okkara, framstígg, ið skulu skapa grundarlag fyri at fáa fyrsta floks fisk til lands og harvið uppافتur slóða fyri, at meira fæst fyri fiskaútflutning okkara.

SATURN 3 er nýggjasta fiskiskipið í flotanum og er heimahoyrandi í Vági. Hann er bygdur í Danmark og útgjærdur til línuveiðu. Tað, sum sermerkir hetta skipið, fram um onnur skip av sama slag, er, at hann er útgjærdur við sergjærdari hagreiðingarlinju og kassalast. Báturin er eitt úrslit av royndum, sum fiskimenn og teknikarar hava gjørt sær mongu seinstu árin. Eitt aðalmál teirra hevur verið og er tað framhaldandi at finna fram til, hvussu skipini kunnu fáa fyrsta floks fisk til lands.

SAMBÆRT úttaliðsum frá fleiri fólkum, ið hava tilknýti til fiskivinnuna, í blaðnum í dag, kunnu vit vissuliga siga, at ein glotti hómast fyri fiskivinnu okkara. Kanska hann tykist lítill í fyrstu atlugu, tað snýr seg jú bert um einar tvær lastir av fiski, so eiga vit tó at duga at ímynda okkum, hvat hetta kann fáa at siga fyri útflutningsvirði okkara og ikki minst, hvat tað hev-

oddagrein

ur at siga fyri fiskimenn okkara, at teir kunnu fáa tað peningaliga burtúr, teir eiga fyri at lata fyrsta floks fisk til víðari viðgerð á landi.

UM SO ER, at royndirnar umborð á Saturn 3 fara at geva sama úrslit framyvir eisini, so er einki at ivast í, at vit eiga at umhugsa at gera broytingar í verandi flota, men ikki minst hevur hetta týðning, nú tá vit skulu til at skifta skip út og endurnýggja henda partin av flotanum.

SO ALT tosið um at steðga heilt við iløgum í fiskiskip má á ongan hátt forkoma okkum móguleikanum at betra og menna henda partin av flotanum, soleiðis at hann fyri tað fyrsta skapar grundarlag fyri, at manningartururin gerst størri, harnæst at virkini kunnu fáa meira fyri vørna og fyri tað triðja, at hetta kann lætta um trýstið á fiskastovnarar, nú okkum ikki nýtist tær stóru nøgdirnar at fáa tað sama burtur úr ella meira. Givið er, at skil skal vera á komandi iløgum í fiskivinnu, men óttin fyri at hava gjørt skeivar ilögur í partar av flotanum má ikki taka hvørkratak um bjartskygni hjá teimum, sum halda seg vera fjarar fyri at fáa meira burtur úr til land og fólk við netup at gera nýggjar ilögur.

jamú

Ein tunnel er neyðugur fyri bygdina

Í Dimmalætting 19. nov. 1987 skrivar ein skattaborgari svar til grein mína um tunnel millum Gjógv og Funning, har hann roynir at gera gjøldur burtur úr kravi okkara.

Fyri tað fyrsta átti ein, ið ikki torir at seta navn sitt undir eitt aftursvar, ikki at verið virdur svar, men eg fari tó at nema við okkurt, ið hann trivur í.

Fyrst skal eg biðja viðkomandi um at lesa fyrstu grein mína enn eina ferð, tí hann hevur farið heldur leystliga ígjøgnum hana, visa allar misskiljingarnar. Eg nevni ongastaðni, at Gjógv skal hava tunnel, tí t.d. Gásadalur fær, men nevni bert, at Gjógv eigur at liggja beint aftan á í røðini.

Víðari verður ført fram, at vit skulu bert vera glað, tí vit hava fingið asfalteraðan veg, og fast bussamband fyri fleiri milliónir, og at hetta bussamband vigar tungt í hallinum upp á 26 milliónir, ið landið hevur av Bygdaleiðum.

Til tað kunnu vit siga, at vegurin til Gjár kom fyri útvið 30 árum síðani, og hann varð asfalteraður fyri nokrum árum síðani. Men ein og hvør, ið hevur koyrt eftir hesum vegi á vetrardegi, veit at hann er óhøskandi og kann vera sera vandamikil.

Hatta við Bygdaleiðum er ov biligt. Ruta er til og frá Gjógv týskvöld, friggjakvöld umfram

leygardag og sunnudag seinnapart. Harafturat koyrir bussurin við skúlabørnum til og frá skúlanum á Oyrabakka, oghar kann ein sleppa við, um pláss er. Men tann partin av koyringini, sum umfatar skúlabarnakoyring, man kommunan helst gjalda. So samlaði parturin av koyringini hjá Bygdaleiðum, sum er til Gjár, er nærum ongin.

Hesin sonevndi skattaborgarin, ið skrivar í Dimmalætting, biður meg hugsa meira um figgjarligu støðuna í landinum.

Tað rokni eg við, at eg geri í minst líka stóran mun, sum mong onnur. Men tað hevur litið og onki við hetta málið at gera.

Verður t.d. so nóg hugsað um figgjarstøðu, tá tað í Havn verða bygd handilshús fyri 200 milliónir, ella tá byggjast skal flogvøllur í Havn fyri hálva milliarði, tí havnarfólk ikki tíma at ferðast vestur í Vágar til flogvøllin, sum er har?

Ellar allar ørskapurin við kemikalíum og farmaskipum? Var tað bert hugsað um figgjarligt skynsemi, ella er alt hetta bert ein kapping um tey dýrastu projektini?

Okkara krav um tunnel er eitt krav um tryggan farveg til og frá bygdini alt árið runt.

Bygðin er við í Felagskúlanum á Oyrabakka, og haðar verða næmingarnir koyrdir til og frá alt

skúlaárið. Sum er, kann illa forsvarast á vetrardegi at lata børn koyra á hesum vegastreki í stormi, kava og hálku. So tað mátti ein og hvør sæð, at onki ónatúrligt er í ynskinum frá gjáarfólki um betri vegasamband.

Fyri alt tað kunnu vit ikki bert hugsað í krónum og oyrum, tá vit tosa um útbýgging av landinum. Tað er ein sannroynd, at vit hava útjaðrabýgdin, og tær skulu vit hava, sjálvt um tað kann vera dýrt at útvega teimum nóg gott samband við meginokini.

Varð bert hugsað í krónum og oyrum, so víður ongir tunnelar gjørdir í Kallsoynni og Kunoyinni, ella ongantið komið upp á tal at gjørt tunnelar til Sumbiar, Gásadalir ella aðrar staðir.

Í Grønlandi varð hildið at vera ov dýrt at gera livillikindini samuliga á útjaðrabækjunum og har fluttu tey fólkini til tey stóru plássini. Tá hugsað verður í krónum og oyrum einans, so var hetta biligari enn hitt alternativ. Men í allar aðrar mátar var tað einki minni enn ein vanlagna fyri tey fólkini, hetta rakti.

Tað er ikki ein spurningur, um vit hava ráð at gera tunnel frá Gjógv til Funning, tað er ein spurningur um vit hava ráð at lata vera!

Gjógv, 20. nov. 1987
Sofus Johannesen

Flogvit í luftini

Nú Tórshavnar Kommuna vil brúka milliónir til at kroysta vánaliga útlenska satelittsjónvarpsmentan inn í eygu skattaborgarans, vildi eg hildið, at tað var meiri natúrligt — og biligari — at skipað bleiv fyri at okkara eigna danska sjónvarp, sum vit nú fáa tíðarforsktið, og tí ofta litiðsigandi, ja, viðhvørt mótsigandi, bleiv sent til ikki bert Havnina, men til alt Føroya land yvir verandi sendinet.

Telefonverkið ræður longu nú yvir bæði satelittkanal og útgerð til hetta, og prisurin (í krónum) fyri hetta, hevði als ikki verið størri enn tað, tað kostar Sólbjørn at bjóða hansara vanligu

»Trýst á knøttin ball«.

Tær sendingar, sum SvF so sjálvt ger — og sum sambært Jógan Asbjør allar eru »seriesar«, kundu so verið sendar har

t.d. »pæredanske« (og okkum tí óviðkomandi) sendingar eru.

seriesur skattgjaldari

Eyðun Winther týddi

Av misgáum komu vit at geva Eyðuni Videre, læstingsmanni, æruna fyri at hava týtt eina av nýggju bókunum, sum Bókagarður hevur givið út. Tað er ein annar Eyðun, nevniliga Eyðun Winther, sum hevur týtt bókin »Dagbók í árinum 1828 skrivað á eini ferð til Føroya«. Vit biðja hann halda okkum til góða.

Blaðstj.